

NO HO DEIXEU DE LLEGIR.

Enviada per: Josep Coromina Vilarrasa

El dia [27/01/2016] [19:07]

Aquesta notícia ha estat llegida 5599 vegades.

EL MEU FILL TAMBÉ ERA EN MESSI

Escrit per: elparedenpol 26-10-2015

El meu fill, en Pol, quan tenia set anys era boníssim. Era en Messi. Tothom ho deia. Ell i en Marc, que també era en Messi i, a més, era el millor amic del meu fill. Van jugar junts a l'Escoleta, després de Prebenjamins i Benjamins. Ho van guanyar tot. Tota la comarca parlava de l'equip d'en Marc i en Pol que, tot i ser d'un poble molt petit, ho guanyaven tot. A Alevins, van començar a arribar les primeres ofertes. No eren ni del Barça ni de l'Espanyol, però eren equips de Preferent i Divisió d'Honor.

Amb sa mare sempre havíem dit que si arribaven aquestes ofertes (que sabíem que arribarien, perquè el nostre fill era boníssim) li deixàriem decidir a ell i que, si feia falta, nosaltres ja faríem un esforç. A Alevins de primer any encara van jugar junts (amb en Marc, vull dir), però a Alevins de segon any, el nostre fill, en Pol, que aquell moment tenia 11 anys va decidir que "ho volia provar". Vam fixar per un equip de Divisió d'Honor,...i dic 'vam' perquè, tot i que era ell qui jugava, érem la seva mare i jo qui el portàvem tres vegades per setmana + el partit a 37Km del nostre poble perquè en Pol pogués jugar a Divisió d'Honor. En Marc es va quedar a l'equip del poble a jugar a Segona Divisió. Li vam dir al seu pare que era "fer un pas enrere, perdre una oportunitat". De fet, ens hagués agradat que en Marc hagués fitxat també, sobretot per combinar-nos els viatges, però no va ser així.

Vam jugar dos anys a Divisió d'Honor i dos a Preferent. Vam córrer per tot Catalunya seguint en Pol, tant a casa com a fora. Al principi ho jugava tot, era el millor de l'equip. Però el segon any d'Infantil, l'entrenador el va posar de lateral esquerra i no és el seu lloc. Ell és pivot defensiu i jo li vaig dir al seu entrenador, però em va dir que "allà en Pol li donava molt més". Aquell any vam acabar baixant de categoria i en Pol, que fins al moment havia sigut un jugador important, va passar a jugar només mitges parts.

De Cadet de primer any, a Preferent, va ser horrible. No va ser mai titular. Sortia a les segones parts i algun partit ni el feia sortir. En Marc seguia jugant a l'equip del poble, a Segona Divisió, anaven primers a pocs punts del segon i l'entrenador de l'equip, el mateix que en Pol i en Marc havien tingut quan jugaven a l'increïble benjamí que ho guanyava tot, m'ho havia comentat moltes vegades: "perquè no torneu i ens foteu un cop de ma per pujar l'equip. Aquí en Pol ho jugarà tot, s'ho passarà bé i es sentirà important". I jo li deia "que no, que els entrenaments eren molt intensos a Preferent i que era una categoria per disfrutar".

A juvenil de primer any vam canviar d'aires. Vam anar a jugar a Primera, a un equip més a prop de casa nostra. Feien equip per pujar, o això ens van dir. I com que l'Ignasi, que viu al nostre poble, també hi jugava, ens combinàvem els viatges amb el seu pare i tot plegat no es feia tant pesat.

Vam acabar 7ns i no vam pujar. El segon any de Juvenils, en Pol ens va dir a sa mare i a mi que no volia jugar, que havia avorrit el futbol, així que es va passar dos anys en blanc, sense trepitjat un

J.S.P.M.

Joventut Sant Pere Màrtir

camp de futbol. Anava al gimnàs per no perdre la forma i va començar a fer curses d'aquestes de muntanya, que estan tant de moda.

Ara en Pol té 18 anys. Ha començat la Universitat i ha tornat al futbol. Juga al Quarta Catalana que tenim al poble. Han fet un equip amb una colla d'amics i juguen per passar-s'ho bé. Ell juga de pivot i és el millor de l'equip i això que no entrena cap dia. En Marc però, l'amic de l'ànima del meu fill no juga amb la colla d'amics. En Marc juga al primer equip del poble, que està a Primera Catalana. Van primers i ho està jugant tot. És el capità de l'equip i el seu pare em va comentar que ja els han trucat equips de Tercera Divisió, però que ell aquí hi està molt bé.

I jo, que sóc el pare d'en Pol, no entenc res. Com pot ser que en Marc, que ha jugat tota la seva vida a Segona Divisió, que "va fer un pas enrere i va perdre la oportunitat de la seva vida" ho hagi aconseguit i el meu fill, que havia de ser en Messi no?

Per sort, tinc un fill petit, en Nil que apunta maneres. Li diuen en Neymar i l'any que ve marxem del club del poble, ja que ens han trucat per jugar a Divisió d'Honor.

@El_pare_den_pol